

Одељење специјалне полиције У. г. Б.

1.

5

Презиме и име: РОЗЕНБЕРГ АНИТА

Надимак: Илегална имена: "Бранка Марковић"

ИДБ

Занимање: васпитачица деце Датум рођења: 21 септембра 1924

Место рођења: Београд срез (за странца држава)

Држављанство: бив. југословенско Народност: јеврејка

Вера: мојсијева Завичајна општина: Београд

Име оца: Александар мајке: Јелена рођена: Леви

Брачно стање: неудата Име и рођено презиме супруге-а

Број деце: и њихова имена

Стручна и школска спрема: пет разреда гимназије

Које језике говори и пише: српски, немачки

Јели и како регулисао војну обавезу (чин):

Место сталног становања, улица и број: Београд, Његошева 28а

Подаци: као јеврејка крила се дуже времена под лажним именом. Ухваћена и пре-
дата отсеку за Јевреје.

Лица у вези: Розенберг Ерни уги.

Предмети:

ИРБ, УГБ, СП IV - 191/2. к. 429/29

IV дос. бр. 191/3

ИСТОРИЈСКИ
АРХИВ
БЕОГРАДА

F
Розенберг Микоја

Рађено 31-VIII 1942 г.
у Уделењу специјалне полиције У.г.Б.

ПРОТОКОЛ ЛИЧНОГ ПРЕТРЕСА

Извршен данас над Марковић Трајко
по занимању Васошћадина
из Београда са станом у улици Петашева 28а
број 28а који се ставља у затвор
Јосиф Мисирче

Приликом личног претреса пронађено је и одузето:

- 1) 8 (осам) ризица
- 2) једна кошчица кошчица и коштер
- 3) лашне митинг маске
- 4) (савремене уз ојерне)

ПРОТОКОЛ ЛИЧНОГ ПРЕТРЕСА

~~Извршен данас над Марковић Трајко
по занимању Васошћадина
из Београда са станом у улици Петашева 28а
број 28а који се ставља у затвор~~

Претрешено лице: Марковић Трајко 1./
2./

Присутни грађани:
а) пронађено је и одузето:

Извршио лични претрес
Јосиф Мисирче

ПО НАРЕДБИ
ШЕФА УДЕЛЕНА СПЕЦИЈАЛНЕ ПОЛИЦИЈЕ
У Уделењу специјалне полиције У.г.Б.
ЧИНОВНИК

ПРОТОКОЛ ЛИЧНОГ ПРЕТРЕСА

ИРЕ, УГБ, СП IV-191/2, к 429/29

СТАРОМИСКИ
АРХИВ
БЕОГРАД

УПРАВА ГРАДА БЕОГРАДА
Одељење специјалне полиције
Пов. II бр. 1884 /IV
2 септембра 1942 године
Београд

Чекет
8/18 42 *BR*

На личност г. Начелника.

ОКРУЖНОМ НАЧЕЛСТВУ

ВАЉЕВО

Приликом хапшења Розенберг Аните, јеврејке из Београда, која се крила под лажним именом "Бранка Марковић", међу осталим њеним исправама и стварима пронађена је и "потврда о предаји пријаве" издата од стране Општинске управе у Забрежју 5 маја 1942 године и "објава - дозвола" за путовање издата тако исто од Општинске управе у Забрежју 17 маја 1942 године под Сп. бр. 1538, а оверена од стране Среског начелства у Обреновцу истог дана под Сп. бр. 5633, којом се "Бранки Марковић" дозвољава да путује у Београд и у којој се тврди "да је именована владава и понашања доброг" и да "политички није сумњива". Упитана на саслушању на који је начин дошла до ових докумената, Розенберг Анита је изјавила, да је 5 маја ове године отпутовала из Београда у Забрежје и када је тамо дошла, отишла је у Општинску управу где је лажно претставила да је изгубила путну објаву из Београда - коју у ствари није ни имала - и замолила да јој тамошња Општинска управа изда објаву. Одговорни службеници су јој одмах издали путну објаву, а она се је истовремено пријавила у Забрежју и са становањем код Михаила Адамовића, чиновника, у Колонији, бр. 53. Са објавом је допутовала у Београд и добила дозволу за привремени боравак, претставивши да долази из Забрежја где је стално настањена, а када јој је ова дозвола за боравак истекла, она је поново отпутовала, 17 маја т.г., у Забрежје где је добила нову објаву са истом садржином као и прва, са потписом члана Општинске управе Душана Божића.

Пошто се из предвега види, да је Општинска управа у Забрежју у овом случају била у најмању руку крајње нехатна, јер је својим радом омогућила једној јеврејки да се скрива од власти и да избегне постојеће прописе о јеврејима, имам част да Вас о овоме известим и да замолим да се противу одговорних службеника Општинске управе у Забрежју поступи по закону и о томе обавести ово Одељење. Истовремено молим, да се убудуће најстрожије забрани општинским управама и осталим властима издавање објава на голу реч странке, већ да се сваки случај детаљно испита и у случају сумње затражи обавештење ове Управе, како би евентуелне злоупотребе биле сведене на најмању могућу мору.

По наредби
Управника града Београда,
Шеф Одељења специјалне полиције,
Инспектор,

Нлк. -

ИДБ, УГБ, СП IV - 191 / 2 к. 428 / 29

Привремени боравак за 15 дана.

ИЗДАВНИЧКА РЕВИЗИЈА
у Београду
1944 г.

ПОТВРДА О ПРИЈЕМУ ПРИЈАВЕ — ОДЈАВЕ
ПОТВRDA O PRIJEMU PRIJAVE — ODJAVE

Маршале Иван.

Издање Централне пријавнице Управе града Београда

Станодавац
Stanodavac

(занимање)
(zanimanje)

и станар
i stanar

(занимање)
(zanimanje)

предали су данас пријаву — одјаву
predali su danas prijavu — odjavu

Маркович бранко

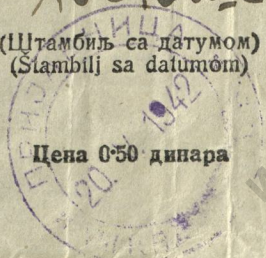
досматриј сам

Вејошева, 28^е

(Штамбиљ са датумом)
(Štambilj sa datumom)

Потпис службеника
Potpis službenika

Цена 0.50 динара

ИСТОРИЈСКИ
АРХИВ
БЕОГРАД

Ова се потврда сматра као хартија од вредности

Пријављен 106.19. обреза
Ц.П. бр. 106.19. год.

Пријављен на основу одобрења
Ц.П. бр. 106.19. од 30. год.

ИАБ, УГБ, СТУ - 191/2, и 429/29

ИСТОРИЈСКИ
АРХИВ
БЕОГРАД

Ова се употребује само за ксеро копирање и не сме се користити за друге сврхе.

УПРАВА ГРАДА БЕОГРАДА
ОДЕЉЕЊЕ СПЕЦИЈАЛНЕ ПОЛИЦИЈЕ
ЦЕНТРАЛНА ПРИЈАВНИЦА

Бр. 10619

30-V- 1942 год.

у Београду.

На основу наређења Управника града Београда Бр. 3801/41 Централна пријавница Управе града Београда

Одобрава

Г. Марковиче Странци

да се може настанити у Београду

Марша шета

По наредби
шефа одељења специјалне полиције
Шеф. Централне пријавнице

257-29-II-42

ИДБ, УПБ, СВ IV - 191/2. к 429/29

Број очевидника послодавца: .....

Број очевидника послодавца: .....

Број чланске књижице: .....

Број чланске књижице: .....

Потврда

о поднешеној пријави и одјави

Име (фирма) и седиште (адреса) послодавца: .....

Зван Маршалек, Брз. Цедојева 28^а/IV.

Радника (намеш- теника)	презиме	име:
	<i>Марковић</i>	<i>Бранка</i>
Дан, месец и година ступања у посао		<i>15. VI. 1942</i>
Дан, месец и година иступања из посла		

Број и дан примљене пријаве
(Штамбиљ Благајне)

2008131 17. VI. 1942

БЕОГРАД

Број и дан примљене одјаве
(Штамбиљ Благајне)

Испуњава благ.

Наднични разред:
5

Одјавни лист за члана

Број и дан примљене пријаве
(Штамбиљ Благајне)

2008131 17. VI. 1942

БЕОГРАД

Име (фирма) и седиште (адреса) послодавца: .....

Зван Маршалек, Брз. Цедојева 28^а/IV.

Радника (намештеника)	презиме	име
	<i>Марковић</i>	<i>Бранка</i>
	Дан, месец и година рођења	<i>24. IX. 1924</i>
Дан кад је иступио из рада		

Потпис и печат послодавца:

Зван Маршалек

Број и дан примљене одјаве
(Штамбиљ Благајне)

Испуњава Благајна	Наднични разред:	
	Ставка посла:	
	Провео у очевидник:	Провео у особни лист:
	Провео у статистику:	

Овај се бланкет продаје по 25 пара.

ИАБ, УГБ, СЛ IV - 131/2. к 429/29

БОЛЕСНИЧКА БЛАГАЈНА Б.Т.О.

ИСТОРИЈСКИ АРХИВ БЕОГРАДА

У п у т

За испуњавање одјавног листа

Према §-10 ЗОР дужан је послодавац поднети одјавни лист надлежној Благајни најдаље 8 дана по иступу радника (намештеника) из посла. Ако послодавац ово не изврши, дужан је по §-у 11 ЗОР намирити приносе у целости све дотле, док одјава не буде фактично поднешена.

Послодавац, који иступање из посла својега намештеника уопште не пријави или не пријави у горњем законском року, казниће се новчаном казном од 20 до 500 динара (§ 194 ЗОР).

У п у т

Потврду треба чувати, јер служи као доказ о извршеној пријави и одјави радника (намештеника).

ИСТОРИЈСКИ
АРХИВ
БЕОГРАДА

Узлог из списка станара у Кејлишевој 28а

85 Марко Љуб Транка, Василијаница, рођена 29-IX-1922

Ксенија Нови Београд, уз Браниса Кејлишева ~~25-V-1942~~ 20-VI-1942

да обави препис описне
општинске пописнице

Кејлише М. Кејлише
Кејлише Кејлише
Кејлише 28/а

УМБ, УРБ, СМШ-191/2, к 428/28

број очевидника: .....

број пословне књижице: .....

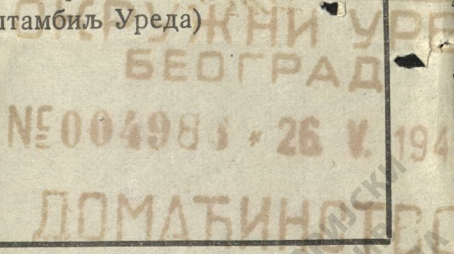
Потврда

о поднесеној пријави и одјави:

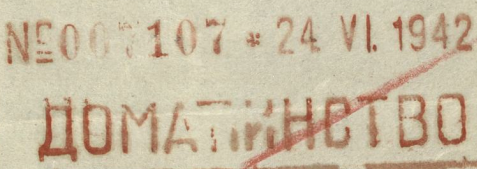
Послодавац: Иван Маршалек
директор инд. предузета Милан

За намеште- ника-цу	презиме и име
	<u>Марковић Бранка</u>
Дан, месец и година ступања у посао	<u>25-V-1942</u>
Дан, месец и година иступања из посла	<u>16-VI-1942.</u>

Број и дан примљене пријаве
(штамбиљ Уреда)

Број и дан примљене одјаве
(штамбиљ Уреда)

Испуњава Уред

Наднични разред

ИДБ, УДБ СПИУ - 191/2. к 429/29

УПУТСТВО

Ову потврду треба чувати, јер служи као доказ о извршеној пријави и одјави радника (намештеника).

Blank grid area for administrative use.

ОКРУЖИНА
БЕОГРАД
Београд, 28. 11. 1942
ДОМАЊИНО

ИСТОРИЈСКИ
АРХИВ
БЕОГРАДА

ОКРУЖИНА
БЕОГРАД
Београд, 28. 11. 1942
ДОМАЊИНО

Blank grid area for administrative use.

10

Управа града Београда
Централна пријавница
Polizeipräsidium Belgrad
Zentralmeldeamt

ЛИЧНА КАРТА Бр. 217968
IDENTITÄTSSCHEIN №

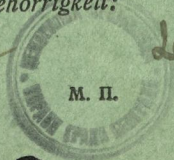
Презиме и име: Марковић И Брашић
Vor und Zuname:

Занимање: Војнички
Beruf:

Датум и место рођења: 24. IX 1924 г. Београд
Datum und Geburtsort:

Народности — држављанство: Српско
Nationalität — Staatsangehörigkeit:

17 II 1941 год.
у Београду.

Шеф Централне пријавнице:
Chef des Zentralmeldeamtes:

[Handwritten signature]

УПБ, УПБ, СП IV - 1941/2. К 429/29

247-97-X-41-c

Својеручни пошпис:
Eigenhändige Unterschrift:

Марковен Стрелка

Отисак десног кажипрста:
Abdruck des rechten Zeigefingers:

ИСТОРИЈСКИ
АРХИВ
БЕОГРАДА

Розенберг Аничка
(Маркович Франко)

ИДБ, УДБ, СЛД - 191/2 & 429/29

ИСТОРИЈСКИ
АРХИВ
БЕОГРАДА

УПРАВА ГРАДА БЕОГРАДА
ОДЕЉЕЊЕ СПЕЦИЈАЛНЕ ПОЛИЦИЈЕ
ЦЕНТРАЛНА ПРИЈАВНИЦА

Бр. 10.619

30-V 1942 год.

у Београду.

у а. м. д. б. м. м.

КАРТОТЕЦИ ОДЕЉ. СПЕЦ. ПОЛИЦИЈЕ У
НЕМА ПОДАТАКА ЗА ИМЕНОВАНО ЛИЦЕ

По наредби
194. Шефа Одељ. спец. полиције
Београд. Референт,

Марковит Трајки

На основу наређења Управника града Београда Бр. 3801/41 Централна пријавница Управе града Београда

Одобрава

Г. *Марковит Трајки*

да се може настанити у Београду, *док је уносне за код*
Маршалек Мвома

По наредби
шефа одељења специјалне полиције
Шеф Централне пријавнице

M

ОПШТИНА ЗАБРЕШКА, СРЕЗА ПОСАВЉИКИ, ОКРУГ ВАЉЕВСКИ

ПОТВРДА О ПРЕДАЈИ ПРИЈАВЕ

Станодавац Михаило Аџаковић, чин. из Забрежја, и

Станац: МАРКОВИЋ БРАНКА ид Вилеграда, сама.

ПРЕДАЛИ СУ ДАНАС ПРИЈАВУ са станом у Забрежју (колонија) бр: 53
и уведена у пријавну књигу на бр: 49/И.

5 маја 1942 године
Забрежје

Гр. М. Снежина
деловођаа

(ова се хартија сматра од вредности)

ИДБ, УГБ, СП IV - 191/2, к 428/29

СП. БР: 1538

12,

17 - - - 1942 г.

-ЗАБРЕЖЈЕ-

ОБЈАВА - ДОЗВОЛА

За г. Марковић Бранко занимање доматица - - - из Забре-
 жја среза Посавског, који/а/ путује власит за Београд - - - и натраг,
 ради привремене посете. Именовани/а/ је владања и понашања
 доброг, политички није сумњив/а/. Моле се успутне власти да именованом /ој/
 не иине сметње већ по потреби ил помоћ укажу. Личне карте именованог/не/ је
 број 37335. Ова објава-дозвола важи (је) власит дана и по доласку има
 се прдати доле потписатом Претседнику општине

О в е р а в а

Претседник општине Мило

Јулија Комац

По нареџби

Среског Начелника чиновник,

Сп. бр: 5633

17 - - - 1942 г.

-ОБРЕНОВАЦ-

ИАБ, УГБ, СП В. 191/2 К 429/29

IVAN MARŠALEK

Direktor tt. " MLAVA " uglje-
nokopno-izvoznčko i trgovač-
ko a.d.

Be ad, 28. maja 1942.
VIII., Nje eva 28 /IV.
t 22-015

Centralnoj prijavnici U.

Beograd

Kao vaspitačica dece nameštena je kod mene gđica M a r k o -
v i ć B r a n k a, koja je do sada živela u selu Zabrežju.

Nameštenje joj je kod mene počelo 20. maja 1942 god.

Kako imenovana nema stalnu dozvolu boravka u Beogradu, već joj je od strane VIII. Kvarta odobren privremeni boravak od 15 dana, a obzirom nato, da joj je radi upražnjenja službe potreban stalan boravak, čast mi je zamoliti Centralnu prijavnicu U.G.B., da izvoli odobriti stalan boravak u Beogradu, dok joj nameštenje traje.

Imenovana ima mogućnosti, da živi od svoje zarade u službi.

Prijavljena je Okružnom uredu za osiguranje radnika dana 26. maja 1942 god. Broj 004981, te ovu potvrdu o prijavi prilažem na uvid.

S poštovanjem,

Stanković

ИСТОРИЈСКИ
АРХИВ
БЕОГРАДА

ИАБ, УГБ, СПИВ-191/2, к 429/29

U vezi priložene molbe moga poslodavca gosp. Maršalek Ivana, direktora tt. " Mlava " a.d., Beograd, Njegoševa 28-a/IV., molim da mi se izda dozvola za stalan boravak u Beogradu.

Do dolaska u Beograd živela sam u Obrenovcu - Zabrežju, srez Posavski.

Taksu plaćam.

Učtiva,
Markovita Branika

*Молите се да се
да унесе.*

Лични подаци:

*Markovita Branika, vojničarica
rođena: Novi-Sad, 24-IX-1924 god.
Otač: Teodor Marković, ktmv. rimovinski
Majka: Katarina rođ. Mijatović.*

Примљено у Централној пријавници
У.Г.Б. 29. V 1942 год из руке
са 600 дил. т. д.

Прилог: _____
По провери дано је утврђена

ШЕФ
Централне пријавнице,

ИСТОРИЈСКИ
АРХИВ
БЕОГРАДА

Рађено 9 августа 1924 године
у Одељењу специјалне полиције У.г.Б.

ЗАПИСНИК

о саслушању Розенберг Аните, васпитачице деце из Београда, са станом у Његошевој ул. бр. 28а, код Ивана Маршалека.

I

Зовем се Анита Розенберг, рођена сам 21 септембра 1924 године у Београду од оца Александра и мајке Јелене, рођ. Леви, јеврејка, мојсијеве вере, неударна, неосуђивана, полицијски некажњавана. Физички и душевно здрава.

II

8 децембра прошле године напустила сам родитељски дом у Горничевској ул. 7, пошто су тога дана власти почеле да хапсе и спроводе у концентрационе логоре јеврејке и јеврејску децу. У прво време скривала сам се по разним грађевинама, већином у грађевини VI мушке гимназије, код Градске болнице на Булбулдеру, а затим на једној грађевини у близини школе на Чукарици. Током месеца марта срела сам се у Београду са Мартом Фрухтер, такође јеврејком, коју познајем са рада у фабрици мога оца у Горничевској ул. бр. 5, где је радила једно краће време после рата. Са Мартом сам у то време била често заједно и већином смо се заједно скривале, обично у канализационим цевима у Кошутњаку. У току дружења са Мартом често смо разговарале на који би начин могле да дођемо до уредних исправа те да не морамо да се кријемо од власти. Тако је Марти пало на памет да би могле да пређемо у неку хришћанску веру и да помоћу крштеница издејствујемо личне исправе на аријевска имена. Тако смо отишле у жупни уред католичке цркве на Чукарици и обратили се жупнику Андреју Тумпеју да нас преведе у римо-католичку веру. Међутим, жупник то није хтео да учини, пошто је то забрањено од стране власти. Пошто нисмо имале другог изгледа, ми смо кроз неколико дана поново отишле жупнику, али нас је он опет одбио. Тада смо га замолиле да нам на било који начин помогне и он је обећао да ће потхрајити неку могућност, а истовремено нам је дао 100 динара на име помоћи. Када смо следећи пут дошле код жупника Тумпеја, у разговору смо поменуле и могућност да нам се издаду лажне избегличке легитимације и он је затражио од нас по једну фотографију како би покушао нешто са те стране. Када смо кроз недељу дана дошли жупнику, овај нам је дао по једну избегличку легитимацију, и то мени на име "Бранка Марковић" а Марти на име "Јелица Стојановић", као што смо се на претходном састанку договорили. Жупник Тумпеј није од нас захтевао никакву награду за учињену услугу око добијања ове легитимације, нити смо му ми са своје стране штогод дале.

Пошто смо добиле избегличке легитимације на аријевска имена, Јелица је једног дана отпутовала без путне објаве у Забрежје и отуда се вратила са објавом Општинске управе, на основу које је овде добила пријавну листу у кварту и касније се упустила. Видећи, да се на овај начин може решити питање пријаве стана у Београду, и ја сам 5 маја ове године отпутовала у Забрежје, где сам у Општинској управи претставила како сам из Београда допутовала без путне објаве јер сам се журила на пут, а да би ми повратак био немогућ без путне објаве, те сам молила да ми Општинска управа изда путну објаву. Општинска управа ми је путну објаву издала, а ја сам се истовремено пријавила са станом у Забрежју. 17 маја поново сам отпутовала у Забрежје, јер сам имала објаву која је важила и за повратак, па сам опет узела нову путну објаву, јер је старој објави истекла важност. Са том објавом дошла сам у Београд, где сам нашла упослење код Ивана Маршалека у Његошевој ул. бр. 28а, као васпитачица његовог детета. Касније сам на основу избегличке легитимације и одобрења за боравак добила и личну карту у От-

секу за личне карте У.г.Б., такође на име "Бранка Марковић".

То је све што имам да кажем о свом раду од дана када сам прешла у илегалност па до хапшења. Додајем, да сам на ово била принуђена из страха од хапшења и стављања у логор и да ме ништа друго није руководило да пређем у илегалност. За све време свога илегалног становања, као и пре тога, нисам имала никакве везе са комунистичком организацијом у Београду или неком другом месту, нити ми је познато било које лице да је комунистички оријентисано. Ја лично нисам никада била присталица комунистичких начела нити сам била чланма које илегалне организације.

Испит ми је прочитан и моје су речи верно записане.

Розенберг Амија

Саслушао и оверава,

Замесник,

[Handwritten signature]

По наредаби
Шефа Одделења специјалне полиције

Teodorica

ИСТОРИЈСКИ
АРХИВ
БЕОГРАД

ИАБ, УГБ, СЛ IV-194/2, к 429/29

ЗАПИСНИК

о саслушању Розенберг Аните, васпитачице деце из Београда, са станом у Његошевој ул. бр. 28а, код Ивана Маршалека.

I

Зовем се Анита Розенберг, рођена сам 21 септембра 1924 године у Београду од оца Александра и мајке Јелене, рођ. Леви, јеврејка, мојсијеве вере, неударна, неосуђивана, полицијски некажњавана. Физички и душевно здрава.

II

8 децембра прошле године напустила сам родитељски дом у Горничевској ул. 7, пошто су тога дана власти почеле да хапсе и спроводе у концентрационе логоре јеврејке и јеврејску децу. У прво време скривала сам се по разним грађевинама, већином у грађевини VI мушке гимназије, код Градске болнице на Булбулдеру, а затим на једној грађевини у близини школе на Чукарици. Током месеца марта срела сам се у Београду са Мартом Фруктер, такође јеврејком, коју познајем са рада у фабрици мога оца у Горничевској ул. бр. 5, где је радила једно краће време после рата. Са Мартом сам у то време била често заједно и већином смо се заједно скривале, обично у канализационим цевима у Кошутњаку. У току дружења са Мартом често смо разговарале на који би начин могле да дођемо до уредних исправа те да не морамо да се кријемо од власти. Тако је Марти пало на памет да би могле да пређемо у неку хришћанску веру и да помоћу крштеница издејствујемо личне исправе на аријевска имена. Тако смо отишле у жупни уред католичке цркве на Чукарици и обратили се жупнику Андреју Тумпеју да нас преведе у римо-католичку веру. Међутим, жупник то није хтео да учини, пошто је то забрањено од стране власти. Пошто нисмо имале другог изгледа, ми смо кроз неколико дана поново отишле жупнику, али нас је он опет одбио. Тада смо га замолиле да нам на било који начин помогне и он је обећао да ће потражити неку могућност, а истовремено нам је дао 100 динара на име помоћи. Када смо следећи пут дошле код жупника Тумпеја, у разговору смо поменуле и могућност да нам се издаду лажне избегличке легитимације и он је затражио од нас по једну фотографију како би покушао нешто са те стране. Када смо кроз недељу дана дошли жупнику, овај нам је дао по једну избегличку легитимацију, и то мени на име "Бранка Марковић" а Марти на име "Јелица Стојановић", као што смо се на претходном састанку договорили. Жупник Тумпеј није од нас захтевао никакву награду за учињену услугу око добијања ове легитимације, нити смо му ми са своје стране штогод дале.

Пошто смо добиле избегличке легитимације на аријевска имена, Јелица је једног дана отпутовала без путне објаве у Забрежје и отуда се вратила са објавом Општинске управе, на основу које је овде добила пријавну листу у кварту и касније се упослила. Видећи, да се на овај начин може решити питање пријаве стана у Београду, и ја сам 17 маја ове године отпутовала у Забрежје, где сам у Општинској управи претставила како сам из Београда допутовала без путне објаве јер сам се журила на пут, а да би ми повратак био немогућ без путне објаве, те сам молила да ми Општинска управа изда путну објаву. Општинска управа ми је путну објаву издала, а ја сам се истовремено пријавила са станом у Забрежју. 17 маја поново сам отпутовала у Забрежје, јер сам имала објаву која је важила и за повратак, па сам опет узела нову путну објаву, јер је старој објави истекла важност. Са том објавом дошла сам у Београд, где сам нашла упослење код Ивана Маршалека у Његошевој ул. бр. 28а, као васпитачица његовог детета. Касније сам на основу избегличке легитимације и одобрења за боравак добила и личну карту у О

секу за личне карте У.г.Б., такође на име "Бранка Марковић".

То је све што имам да кажем о свом раду од дана када сам прешла у илегалност па до хапшења. Додајем, да сам на ово била принуђена из страха од хапшења и стављања у логор и да ме ништа друго није руководило да пређем у илегалност. За све време свога илегалног становања, као и пре тога, нисам имала никакве везе са комунистичком организацијом у Београду или неком другом месту, нити ми је познато било које лице да је комунистички оријентисано. Ја лично нисам никада била присталица комунистичких начела нити сам била члан ма које илегалне организације.

Испит ми је прочитан и моје су речи верно записане.

Розенберг Анита

Саслушао и оверава,

Записничар,

По иницијативи

Шефа Оддела специјалне полиције,

Шефа IV одељења полиц. командира,

Београд

ИАБ, УГБ, СП IV - 191/2, к. 429/29

ИСТОРИЈСКИ
АРХИВ
БЕОГРАД

Лични опис: стас: 172 см. ; коса: затворено смеђа, очи: смеђе

Уста: правилна ; зуби: 3 недостају ; нос: правилан

Бркови: Брада: Особени знаци: нема

Рукопис: Розенберг Анита вајничарска деце.
Мила са лажно име Брања Марковић

О Т И С Ц И:

Ф о т о г р а ф и ј а:

ИДБ, УДБ, СП IV - 191/2, к. 429/29

ИСТОРИЈСКИ
АРХИВ
БЕОГРАДА